

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 15. Fabii Oliverii Cardinalis obitus & elogium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Crucis amplexa est Confratrem, Marchio- Sæc. XVIII.
nem Silvium Valenti, Concivem, Anno A. C. 1738.
 MDCCXXXVIII. lætabundo sibi animo
 gratulatur Cardinalem S. R. E. electum
 XIV. Kal. Januarii. Faxit D. O. M.
 obsequentissime veneratura summum Pon-
 tificem.

§. XV.

Fabii Oliverii Cardinalis obitus & elogium.

Fabius Oliverius patria Pisarenfis publicam lucem aspexit die vigesima nona Aprilis anno sexcentesimo quinquagesimo octavo post millesimum. Patrem habuit Joannem Andream, & Matrem Juliam Albaniam Joannis Francisci Albani postea Clementis XI. Papæ Amitam, utrumque generis nobilitate inclytum. Jam a teneris Fabius familiarem cum Albano consobrino suo consuetudinem fovit; quippe domi una enutriti ac ferme semper contubernales fuere, non levi piissimæ educationis subsidio; cum enim Albanus ætate major esset, Fabius noster maturiores hujus virtutes æmulatus, morum integritate & vitæ gravitate alter Albanus audiebat. Eapropter ejus Parentes, cum Filii sui indolem, quæ in tenella jam ætate effulgebat, illumque
Hist. Eccles. Tom. LXXVI. F quo

SÆC. XVIII. quo ad rerum magnarum cognitionem
A. C. 1738. ferebatur, ingenitum ardorem, om-
 nino fovendum esse censerent, imber-
 bem adhuc Romam miserunt, ubi in
 Collegio Romano Rhetoricam, Philo-
 sophiam & Theologiam ita feliciter
 lustravit, ut cum optimis ingeniis de
 palma continuo contenderet, & non
 raro publica excitatæ mentis docu-
 menta ederet. Sacratioribus hisce di-
 sciplinis egregie instructus ad Albanii,
 qui jam tum inter Romanæ Curie Præ-
 sules diligentia & studio præstantissimus
 erat, ædes concessit, eoque familiari-
 ter non tam ut Affine, sed potius velut
 Amico & Magistro usus est. Nondum
 expleverat vigesimum nonum ætatis
 annum, cum jamjam Albanio, qui
 Apostolicis Brevibus præfectus erat,
 laboris socius, & studiorum Adjutor
 esset; nec id sine meriti præmio; ad-
 nitente enim hoc Præsule Fabius in Ba-
 silica Vaticana Sacerdotium obtinuit,
 & Protonotariis Apostolicis accensus
 est, quo in munere totum se Ecclesie
 sue servitio, & Reipublicæ ministerio
 dicabat. Ejecto demum Joanne Fran-
 cisco Amitino suo ad supremum Apo-
 stolatus apicem Fabius, non aliena
 luce inclarescere assuetus, mire in
 proprio humilitatis ac modestiæ studio,
 laborisque assiduitate indies proficere
 vide-

videbatur; cum ergo neo-electus Papa Clemens XI. ad Brevium Apostolicorum Præfecturam neminem Fabio aptiorem nosset, eum huic muneri admovit, quod etiam ipse per triginta octo omnino annos summa cum laude obibat, non alio auctus præmio, nisi quod post longius temporis intervallum Canonatu Basilicæ Lateranensis donatus, Apostolici Palatii Pro-Præfectus renuntiaretur, qui, si meritorum suffragia spectarentur, jam dudum Purpuram emeruisset, & quidem ab ea tam diu non alia ex causa exclusus, quam quia Clementis Papæ Sobrinus erat: cum vero adeo luculenta Fabii essent merita, ut Pontifex, dum in conferendis dignitatibus a carnis sanguinisque affectu alienus esse vellet, certe in denegando præmio injustus audiret, tandem die trigesima Julii anno Christi millesimo septingentesimo decimo tertio declaravit, quod præter nominatos Cardinales unum adhuc Præsulem *in pectore* ut ajunt, haberet: Enimvero una omnes nullum alium præter Fabium Oliverium fore, opinione sua augurabantur: integrum tamen præterfluxerat biennium, quin de ejus inauguratione vel ulla fieret mentio: die autem sexta Maij Pontifex secretum celebravit Consistorium, indeque

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Sæc. XVIII. egressus in Palatio Vaticano obvium
A. C. 1738 habuit Oliverium, cui dixit, ad Lateranen-
 sem pergeret Basilicam, & illius diei
 festivitati, utpote hujus Ecclesiæ Canonicus, interesset; eo mox abeunte Pontifex cuidam Præsuli clausam schedam, in qua suæ promotionis notitia continebatur, eidem consignandam tradidit, adjecto mandato, ut Oliverius primum absoluta solemnitate hanc schedam aperiret, eamque mox Pontifici redderet: Oliverius, ut potius Pontificis, quam suæ voluntati satisfaceret, finito Consistorio sese ad ejus pedes provolvit, cujus quoque vertici ipse Papa rubrum Biretum imposuit, ita effatus: *Fraternitatum vestrarum numero adscribere intendimus dilectum Filium Fabium de Oliveriis, Protonotarium Apostolicum, secretorum Brevium nostrorum Secretarium, ac Palatii nostri Apostolici Pro-Præfectum, cujus honestos mores, sedulitatem, patientiam, ac in primis fidem longo triginta sex annorum contubernio probavimus. Sic tandem Fabius jam quinquaginta septem annos natus Purpuram dudum emeritam obtinuit; resonabat publico applausu & gratulantium acclamatione integra Roma, ac præcipue Pifaurensis Civitas, quæ non modo festivis ignibus suam lætitiâ prodebat, sed singularibus etiam honorum significationibus*
 Illust-

Illustrissimam Neo - electi Cardinalis Sæc. XVIII.
 Matrem jam tum nonaginta sex annos A. C. 1738.
 natam venerabatur, eoquod propitia
 fors illam ad hanc usque diem adhuc
 sospitem eo duntaxat sine conservasse
 videretur, ut Filium suum pro extre-
 mo senectutis suæ solatio Romana Pur-
 pura decoratum cernere posset. Hanc
 tamen lætitiâ haud parum intertur-
 babat Clementis XI. obitus, quo com-
 perto Fabius pro more Scrinia Bre-
 vium Sacro Cardinalium Collegio con-
 signavit, ab ejus tamen Successore In-
 nocentio XIII. & Benedicto XIII. in
 munere Secretarii Brevium confirma-
 tus est. Agebatur quidem serio in po-
 stremo hoc Conclavi de Oliverio in Pa-
 pam eligendo, Albaniorum tamen mo-
 limina eludere Cardinales Cienfuegos,
 & Rohanius, qui Cæsaris ac Franciæ
 Regis nomine illum ab hac dignitate
 excluderunt, quæsito obtentu, quod
 Fabius sub priori Pontificatu omnia pro
 summo imperio & arbitrio disponere
 assuetus, aliunde illis, qui Idololatri-
 Christianos ritus pertinacius propugna-
 rent, plus æquo faveret. Eadem de
 causa, si vera siue conficta fuerit,
 etiam Benedictus XIII. Fabio minus se
 propensum exhibuit, eumque a Con-
 gregatione de Propaganda fide exclusit,
 eoquod insimularetur, cum Fabronio &

Sæc. XVIII Georgio Spinula Cardinalibus clam con-
 A. C. 1738. spirasse, ut Constitutio, quæ incipit:
Ex ea die &c. contra hos ritus edita
 vel irritaretur, vel segnius saltem effe-
 ctui daretur. Ut ut res se habuerit,
 id omnino certum est, quod Fabius
 concessionibus Sardinia Regi circa Be-
 neficia factis acriter obstiterit, qua re-
 pugnantia Benedictum XIII. sibi infen-
 sum, Clementi vero XIII. haud parum
 se commendabilem reddidit. Obiit de-
 nique octogenarius die nona Februarii:
 Corpus ejus ad Ecclesiam SS. Viti &
 Modesti, cujus titulum gessit, funebri
 pompa delatum est.

§. XVI.

*Wolfgangi Hannibalis de Schratten-
 bach Cardinalis encomium
 & decessus.*

Paris, ni superioris meriti Præsul erat
 Wolfgangus Hannibal Comes de
 Schrattenbach natione Germanus. Hic
 anno Christi millesimo sexcentesimo
 sexagesimo ex illustrissima Styriae Fa-
 milia, quæ maximis per totam Germa-
 niam incrementis invaluit, die duode-
 cima Februarii natus, ortum traxit,
 Parentibus Joanne Balthafare, & Anna
 Elisabetha Comitissa de Wagenberg:
 Horum cura in omnibus, disciplinis suo
 generi